



Arrest

nr. 86 813 van 4 september 2012
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 april 2011 het Rijk binnen en diende op 19 april 2011 een asielaanvraag in. Op 28 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Hoglegoan. In 2004 zou u lid geworden zijn van Chatra Dal, een onderdeel van de politieke partij “BNP” (Bangladesh

Nationalist Party). U zou meteen benoemd zijn tot "organising secretary". U volgde vooral opdrachten van uw superieuren op. In januari 2009 zouden het verkiezingen op upazila niveau geweest zijn. De kandidaat voor de "BNP", B. H. D. zou van u gewenst hebben dat u campagne voor hem voerde, wat u weigerde. Deze man zou een conflict hebben gehad met een andere leider van de Awami League, A. H.. Op 24 maart 2011 zou u in Dhakka geweest zijn toen u telefoon kreeg van Biplop, een buurman. Hij wist u te vertellen dat A. H. vermoord was. Later vernam u dat men u hiervan zou hebben beschuldigd. Uw vader zou aangevallen zijn en hij moest voor zijn verwondingen naar het ziekenhuis. U zou in Dhakka ondergedoken zijn. Op 17 april 2011 zou u Bangladesh per vliegtuig verlaten hebben. Op 19 april 2011 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een stapel juridische documenten voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo kunt u vooreerst uw identiteit niet ontegensprekelijk aannemelijk maken. Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij zijn identiteit aantoont. U verklaarde geen nieuwe geboorteakte te kunnen aanvragen daar uw tegenstanders lokaal aan de macht zijn. U zou nog een geboorteakte hebben, maar uw vriend vindt deze niet terug. U verklaarde nooit een "National Identity Card" gehad te hebben. Dit komt bevreemdend over. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat deze identiteitskaarten massaal werden uitgereikt voor de verkiezingen van 2008 en ook na deze verkiezingen werden ze nog steeds uitgevaardigd. Deze identiteitskaarten worden goed onthaald door de Bengaalse bevolking en zelfs mensen die vroeger niet als Bengalen werden beschouwd, zoals de Urdu- sprekende minderheid, kregen deze identiteitskaarten. Bovendien boden deze identiteitskaarten ook allerhande voordelen. Dat u niet over deze kaart zou beschikt hebben is dan ook heel onwaarschijnlijk. U lijkt dan ook weinig bereid om uw identiteit aan te tonen. Daar u uw identiteit niet kunt aantonen, kunt u ook niet aannemelijk maken dat uw naam in de door u voorgelegde juridische documenten voorkomt, zoals u beweert.

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke profiel. U verklaarde lid te zijn van Chatra Dal, onderdeel van "BNP". U gevraagd naar de betekenis van de afkorting "BNP" verklaarde foutief dat dit voor Bangladesh National Party zou staan; u bevestigde dit (gehoorverslag CGVS p. 4). Dat u ondanks een jarenlang lidmaatschap niet eens de correcte naam van uw politieke moederpartij kent, breekt het geloof in uw politiek profiel reeds danig af. U gevraagd wat uw verantwoordelijkheden waren als "organising secretary" beweerde dat u oprecht voor de partij moest werken en de opdrachten van uw oversten moest volgen. U gevraagd om dit te concretiseren, kwam niet verder dan dat u geen documenten mocht tekenen en dat u hun instructies moest opvolgen (gehoorverslag CGVS p. 5). Gezien de aard van uw functie werd u gevraagd wat u juist diende te organiseren maar opnieuw bleef u vaag en algemeen. U verklaarde met uw oversten mee te gaan om mensen te overtuigen en te beïnvloeden. U gevraagd hoe u dit deed, kwam niet verder dan dat u er op wees dat Z. R. een goede man was en dat Chatra Dal een goede organisatie is (gehoorverslag CGVS p. 6). U gevraagd wat de ideologie van uw moederpartij "BNP" is, verklaarde dat dit draaide om het geloof in God, socialisme en democratie (gehoorverslag CGVS p. 6). Dit komt zeker niet overeen met de beschrijving van de partijideologie zoals ze terug te vinden valt op de website van de "BNP". Hieruit blijkt dat de partij zeker niets van doen heeft met socialisme en bovendien wees u niet of de nationalistische instelling van de partij zoals al uit de partijnaam blijkt. Ook is het bevreemdend dat u niets zou weten van de "5th National Council of Bangladesh Nationalist Party" die in augustus 2009 na het verliezen van de verkiezingen gehouden werd (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw politieke profiel komt dan ook over als zijnde vaag en ongeloofwaardig. Van iemand die verklaart bij zijn lidmaatschap meteen een vooraanstaande functie in de partij gekregen te hebben, mag toch meer kennis verwacht worden, vooral van de moederpartij wiens belangen behartigd dienen te worden tijdens de nationale verkiezingen, zoals die van december 2008.

Ten derde werd vastgesteld dat uw ingeroepen vrees voor de mogelijke gevolgen van de moordaanklacht tegen u ondoorleefd en ongeloofwaardig overkomen. U legde een stapel juridische documenten voor die met u overlopen werd. Het is immers niet voldoende om documenten voor te leggen, deze dienen ondersteund te worden door duidelijke verklaringen. Hoewel u beweerde deze juridische documenten doorlezen te hebben, was uw inhoudelijke kennis uiterst beperkt. Zo weet u vooreerst al niet zeker welke juridische documenten u allemaal voorlegt (gehoorverslag CGVS p. 7). U wist niet onder welke artikels u aangeklaagd werd. Er werd u gevraagd wat juist de rol was die u in

deze moord werd toegeschreven U bleef hier zeer vaag over. Uiteindelijk gaf u aan dat uw rol niet gespecificeerd wordt. Hierop wordt u gevraagd waarom u dan als eerste verdachte vermeld staat zoals u beweerde, maar hier had u geen rechtlijnig antwoord op, buiten dat uw tegenstander uw naam er op gezet had (gehoorverslag CGVS p. 8). U wist niet zeker hoeveel getuigen er in deze zaak zijn. Ook wist u niet wie de "investigating officer" of de "officer in charge" in uw aanklacht zijn, hoewel uit informatie van het CGVS het belang van deze figuren in de procedure blijkt. U wist niet wanneer deze aanklacht aan de rechtbank werd doorgespeeld, noch wist u wie de rechter was of de "magistrate". U kon nauwelijks enige verklaring geven over wat er juridisch gezien met deze aanklacht tegen u gebeurde. U dacht dat er één hoorzitting was, maar u wist niet wanneer deze was gebeurd noch wat er toen werd besproken (gehoorverslag CGVS p. 9). U verklaarde dat u uw juridische documenten pas de dinsdag voor het gehoor had ontvangen en dus niet de tijd had gekregen om ze door te lezen (gehoorverslag CGVS p. 9). Het gehoor ging echter door op een vrijdag en uw bundel juridische documenten is niet zo uitgebreid dat u er meerdere dagen over zou doen om hem door te lezen. U toonde dan ook een opvallende disinteresse. Dit blijkt ook uit het volgende. U verklaarde voor moord aangeklaagd te worden en hier zou volgens u de doodstraf of levenslang op staan. Gezien de ernst van de aanklacht en vooral de ernst van de mogelijke gevolgen, zou van u een toch meer dan gemiddelde interesse verwacht worden. U gaf echter aan dat u in Bangladesh nooit enig juridische document i.v.m. deze rechtzaak zag. Hoewel u ondertussen al bijna een jaar in België verblijft zag u deze juridische documenten pas voor het eerst enkele dagen voor uw gehoor op het CGVS. U beweerde geen enkele informatie over deze zaak gezocht te hebben (gehoorverslag CGVS p. 8). Tevens verwees u geregeld naar uw gebrekkige kennis van het Bengaalse gerecht. In dit licht is het dan ook logisch dat u een advocaat zou contacteren om u te informeren en om uw documenten te bezorgen. U zou echter nooit rechtsreeks met een advocaat gesproken hebben. U zou enkele dagen na het ontstaan van de klacht eens kort via uw schoonbroer met een advocaat (wiens naam u niet kent) gesproken hebben, maar nadien zou u nooit meer hulp gezocht hebben. Uw vriend zou uw juridische documenten voor u geregeld hebben en u denkt dat dit via een advocaat gebeurde, maar dit weet u niet zeker. U gevraagd of u dan uw partij om hulp vroeg, beweerde dat de partij het te druk had (gehoorverslag CGVS p. 9). U er op gewezen dat het weinig waarschijnlijk is dat een partij het te druk zou hebben om een partijlid dat in een politiek gemotiveerde aanklacht van moord wordt beschuldigd, te helpen, verklaarde dat u eigenlijk nooit de moeite had genomen om contact te leggen met uw partij. U toonde dan ook een compleet gebrek aan interesse ondanks de ernst van de aanklacht tegen u. Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees, komt het geloof in de authenticiteit van uw juridische documenten in gevaar. Ook wijst het CGVS er hier op dat men in Bangladesh gemakkelijk vervalste documenten kan verkrijgen.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute. U zou een vlucht genomen hebben, maar buiten de naam kende u geen enkel detail van het door u gebruikte paspoort. U dacht dat het mogelijks om een Bengaals of een Indisch paspoort zou gaan (gehoorverslag CGVS p. 4). U verklaarde niet meer van het paspoort te weten daar u het pas in handen kreeg juist voor uw vertrek. Hier staat tegenover dat u alleen reisde en het paspoort steeds bij had, zodat u meer dan genoeg tijd had om het eens in te kijken. U verklaarde te landen in Italië, maar u wist niet welk soort visum in uw paspoort zat. Daar u als jongeman met een Aziatisch paspoort reisde, zou de kans op controle in Italië zeer groot zijn. U werd dan ook gevraagd wat uw verhaal zou zijn bij een identiteitscontrole, maar ook hier kon u geen eenduidige verklaring voor geven. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute.

U hebt dus uw relaas niet aannemelijk kunnen maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als eerste middel de “*Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht*” in, en als tweede middel de “*Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart dat hij in Bangladesh werkzaam was als “*organising secretary*” van de Chattra Dal, die deel uitmaakt van de politieke partij BNP, en hierdoor werd gevisieerd door de rivaliserende politieke partij AL, en zelfs beschuldigd werd van moord op een voormalig voorzitter van de AL.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen enkel stuk, laat staan originele identiteitsstukken met foto neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. De loutere beweringen dat hij “*had vroeger geboorteakte, die gaf ik aan vriend omdat ik handel wou beginnen*” en dat hij nooit een identiteitskaart had omdat “*ik kreeg die nooit, in bangladesh zijn er veel mensen die die niet kregen*” kunnen verzoeker bezwaarlijk ontslaan van de vereiste zich kenbaar te maken, temeer nu zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt blijkt uit algemene informatie dat naar aanleiding van de verkiezingen van 2008 in Bangladesh ernstige inspanningen werden gedaan om de bevolking te registreren en identiteitskaarten massaal uitgereikt werden, en ook verzoeker bij deze verkiezingen kon stemmen (gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoeker staft evenmin zijn reisweg, niettemin

hij met het vliegtuig reisde en zodus over reisdocumenten diende te beschikken, en zijn verklaringen inzake zijn illegale reisweg komen ongeloofwaardig voor. Verzoeker kende immers enkel de naam maar geen enkel ander identiteitsgegeven van het vals paspoort waarmee hij naar Europa reisde, en zijn verklaringen dat *“Agent zei me dat ik niets moest zeggen, enkel naam”* en dat *“er werden me geen vragen gesteld”* (gehoorverslag CGVS, p.4) kunnen bezwaarlijk overtuigen nu van algemene bekendheid is dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoekers reisweg aldus geenszins kan overtuigen, kan er slechts op wijzen dat hij niet illegaal reisde. Waar verzoeker meent dat zijn verklaringen *“inzake de reisweg zijn irrelevant aangezien de hoedanigheid vluchteling moet worden beoordeeld in functie van de problemen van verzoeker in zijn land van oorsprong”* gaat hij eraan voorbij dat de reisweg naar het veilig land wel degelijk een belangrijk gegeven uitmaakt bij de beoordeling van de asielaanvraag en minstens kan aantonen waar verzoeker verbleef voor zijn komst naar België.

3.4. Verzoeker staft evenmin dat hij politiek actief was als *“organising secretary”* voor de *“chattrā dal”* noch kunnen zijn verklaringen op dit punt overtuigen. Verzoeker bleek immers zelfs niet te weten hoe de naam van de BNP voluit luidt, zijn toelichting van de ideologie van de BNP was foutief, en bovendien wist hij niets af van de *“5th National Council of Bangladesh Nationalist Party”*.

3.4.1. Verzoeker erkent *“dat de concrete kennis van verzoeker over de Bangladesh Nationalist Party (BNP) eerder beperkt is”*. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn politiek profiel tracht te minimaliseren *“dat de werkzaamheden van verzoeker binnen de partij uiterst beperkt waren, en niet verder ging(en) dan praktische zaken zoals het organiseren van manifestaties en het ronselen van nieuwe kandidaten voor de partij”*, is dit in strijd met zijn verklaringen op het CGVS waar hij beweerde dat hij werd *“Gekozen”* door het *“district comité”* om *“organising secretary”* te zijn, dat hij prominente partijfiguren van de partij zoals de *“union president”* en *“general secretary”* diende te volgen, opdrachten voor hen uitvoerde en samen met hen de partij diende te *“runnen”*, dat hij hen zelfs *“adviseerde”* in aanloop naar de verkiezingen, en hierbij *“nam deel aan meetings en programma’s deed campagne voor kandidaat”* (gehoorverslag CGVS, p.5-6). Het is dan ook niet ernstig dat iemand die een dergelijke, belangrijke functie uitoefende in een politieke partij zelfs de naam van de partij niet kent en uitgaat van een geheel verkeerde partij-ideologie. Verzoekers voorgehouden politiek profiel komt dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor.

3.5. Wat de *“vertaalfouten”* betreft waar verzoeker op wijst blijkt uit het dossier dat ter verhoor aan verzoeker uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

3.6. Aangezien verzoeker geen politiek profiel aantoonde kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers problemen die uit de vermeende politieke activiteiten voortvloeien, temeer nu verzoekers verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. De Raad ziet immers niet in dat indien verzoeker Bangladesh verliet omdat hij er om politieke redenen werd vervolgd, hij dermate onwetend kan zijn inzake de gerechtelijke procedure die tegen hem zou zijn aangespannen, temeer nu hij gerechtsdocumenten van zijn zaak heeft neergelegd, doch deze zelfs niet gelezen heeft alvorens ze voor te leggen aan de asielinstanties (gehoorverslag CGVS, p.9).

3.6.1. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat zijn onwetendheden betrekking hebben op elementaire gegevens, zoals wanneer de procedure tegen hem werd ingezet, wat de namen waren van wie er was tussengekomen in zijn zaak, wat voor hem de tenlasteleggingen waren, welke getuigen er waren (gehoorverslag CGVS, p.8), en hij helemaal geen doorgedreven juridische kennis, noch contacten met juristen behoeft om hiervan weet te hebben. Evenmin kan verzoeker overtuigen waar hij beweert in de onmogelijkheid te zijn geweest om zich dienaangaande te informeren. Immers blijkt uit het dossier dat verzoeker reeds sinds maart 2011 wist dat hij beschuldigd werd van moord, dat hij indirect contact had

met zijn advocaat, dat hij ook vanuit België nog contact heeft met Bangladesh en bovendien tal van gerechtsdocumenten in verband met zijn zaak, toegezonden kreeg (gehoorverslag CGVS, p.7-9). Verzoekers verklaringen dat hij evenmin contact opnam met zijn partij omdat “ze hebben het druk”, en hij de documenten niet kon inkijken omdat “ik had niet genoeg tijd om ze te lezen” (gehoorverslag CGVS, p.9) komen voor als voorwendselen en kunnen geenszins een aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat hij geen enkele ernstige poging heeft ondernomen om zich te informeren aangaande zijn zaak. Verzoekers handelwijze wijst op een uitgesproken desinteresse, wat onaanvaardbaar is voor iemand die zijn land van herkomst diende te ontvluchten omdat hij er werd beschuldigd van moord en de doodstraf riskeert.

3.7. De gerechtsdocumenten die verzoeker neerlegde kunnen het asielrelaas *in casu* evenmin staven. Dergelijke documenten dienen immers om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen en een overtuigend asielrelaas wat *in casu* geenszins het geval is, temeer nu bovendien blijkt dat dergelijke valse stukken met gemak verkregen kunnen worden in Bangladesh. Tenslotte dient opnieuw te worden benadrukt dat verzoeker zijn identiteit niet aantoot zodat hoe dan ook niet kan komen vast te staan dat deze stukken verzoeker aangaan.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK